837/10

Den 3. februar 2010 blev i sag nr. 76.571:

xxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx xx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet finder, at et anmeldt ulykkestilfælde har medført et varigt mén på mindre end 5%.

Selskabet henviser til, at der ikke findes at være årsagssammenhæng mellem klagerens gener og ulykkestilfældet. Selskabet henviser tillige til, at Arbejdsskadestyrelsen har vurderet, at klageren har fået et varigt mén på mindre end 5% som følge af ulykkestilfældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 21/3 2005 til selskabet anmeldte, at hun var blevet påkørt bagfra af en lastbil den 28/2 2005. Klagerens egen læge anførte i begyndelsesattest af samme dato:

"

Spørgsmål	Svar
1. a) Hvornår ydes den første lægehjælp? b) Af hvem ydes den første lægehjælp?	a) Den: Søgte ikke læge i forbindelse med uheldet. b) …
2. Hvori består beskadigelsen (sygdomstilfældet?) (Diagnosen anført både på latin og dansk)	Distorsio columnae cervicalis forstuvning af nakkehvirvlerne

"

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 6/9 2005 til klageren, at det anmeldte ulykkestilfælde var dækningsberettigende.

Arbejdsskadestyrelsen anførte i vurdering af 8/2 2008:

"**Vurdering**
Méngraden er vurderet til under 5 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 4.
…
Sagsfremstilling
[Klageren] (skadelidte) var den 28. februar 2005 fører af en bil, som blev påkørt bagfra af en lastbil. Ifølge erklæringer af 5. september 2005 og 17. august 2006 fra speciallæge i neurologi, J. havde skadelidte ikke smerter med det samme, men smerterne kom den følgende dag. Hun blev ikke behandlet af læge i umiddelbar forbindelse med ulykken.

Vedrørende de erhvervsmæssige forhold er oplyst, at skadelidte tidligere i en årrække har arbejdet som syerske og kortvarigt havde rengøringsarbejde. I 1994 blev hun ansat som produktionsmedarbejder ved virksomheden S., hvor hun var ansat, da ulykken indtraf.

Efter ulykken fortsatte skadelidte med sit arbejde. Hun blev sygemeldt den 2. maj 2005 på grund af tiltagende smerter i venstre side af nakken og op i hovedet.

Skadelidte er senere afskediget og har ifølge oplysninger fra … kommune været søgt erhvervsmæssigt afklaret i flere praktikforløb, ligesom der har været udarbejdet revalideringsplan og bevilget revalidering. Hun er senest i oktober 2007 tilkendt fleksjob.

Begrundelse for méngrad
Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især erklæringer af 5. september 2005 og 17. august 2006 fra speciallæge i neurologi, J., journaloplysninger fra egen læge og erklæring af 9. februar 2007 fra egen læge.

Det fremgår af den seneste erklæring fra speciallæge J., at skadelidte har smerter i nakke-skulderbæltet og smerter i ryggen med udstråling til venstre ben. Ved undersøgelse af skadelidte (objektiv undersøgelse) er konstateret praktisk taget normal bevægelighed i. hals-hvirvelsøjlen.

Vi vurderer det imidlertid ikke godtgjort eller sandsynliggjort, at den aktuelle tilstand helt eller delvis skyldes ulykken. Méngraden er derfor fastsat til under 5 procent.

Ved denne vurdering har vi specielt lagt vægt på journaloplysninger fra egen læge. Egen læge har den 3. december 2004 noteret, at skadelidte er plaget af smerter i nakken, og at hun har ømme atrofiske fingre. Efter ulykken rettede skadelidte først henvendelse til lægen den 18. marts 2005, hvor hun omtaler ulykken og oplyser, at hun har lidt 'stramning' i nakken.

Egen læge har i en erklæring af 9. februar 2007 bemærket, at der er et enkelt notat om nakkesmerter i december 2004. Skadelidtes nuværende smerter, som opstod efter ulykken, er ifølge egen læge af en hel anden karakter og intensitet og kan på ingen måde være en fortsættelse/forværring af de forudbestående nakkesmerter.

Vi har ved vurderingen af årsagssammenhængen mellem ulykken og skadelidtes helbredstilstand specielt hæftet os ved, at skadelidte først rettede henvendelse til egen læge den 18. marts 2005, og at der i den forbindelse alene omtales 'stramning i nakken', hvilket ikke kan karakteriseres som særligt udtalte symptomer.

Dertil kommer, at det ikke på anden måde, eksempelvis i form af sygemelding umiddelbart efter ulykken, er sandsynliggjort, at ulykken medførte helbredsmæssige følger.

Det er endelig tillagt betydning, at skadelidte i december 2004 havde nakkesmerter, og at der således forud for ulykken havde været tale om nakkesmerter."

Klagerens egen læge anførte i skrivelse af 25/3 2008 til klagerens advokat:

"Bemærkninger til brev fra Arbejdsskadestyrelsen af 08.02.2008 vedrørende vurdering af mén-grad.

Jeg har følgende kommentarer: Man lægger vægt på erklæring fra undertegnede, samt journalnotater fra undertegnede. Man har især hæftet sig ved, at hun var hos undertegnede 03.12.2004, hvor jeg har noteret i journalen at hun er plaget af smerter i nakken, og at hun har ømme atrofiske fingre.

Det undrer mig, at man kan tolke, at jeg har skrevet atrofiske fingre. Det er en slåfejl i ordet arthrotiske fingre, hvilket betyder slidgigt og hvilket ikke har noget med atrofiske fingre at gøre.

Som man forhåbentlig har registreret i papirerne, har hun op til uheldet haft tungt fysisk arbejde, og dette var en oplagt grund til at hun kunne have spændinger i nakken.

Hvis man bruger udtrykket ømme atrofiske fingre som argument for, at hun i december 2004 havde væsentlige nakkesmerter, som skulle være en naturlig årsag til hendes nuværende smerter, har man ikke forstået den medicinske sammenhæng. Idet der netop ingen medicinsk sammenhæng er.

Man lægger også pt. til last, at hun ikke umiddelbart efter uheldet blev sygemeldt.

Jeg har kendt pt. igennem mange år, og hun har stedse været præget af ihærdig gåpåmod. På grund af et absolut fravær af selvmedlidenhed, forsøgte hun at arbejde videre, selvom hun havde smerter i nakken efter påkørslen.

Afsluttende kommentar: Jeg mener at udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen er præget af svær overfortolkning af hendes svage symptomer forud for ulykken og en urimelig henvisning til, at de nuværende symptomer frit kan forklares som et kontinuum af hendes lette arbejdsbetingede nakkesmerter forud for uheldet.

Som jeg tidligere har fremført i en erklæring fra februar 2007, er hendes nuværende smerter er af en hel anden karakter og kan under ingen omstændigheder forklares som arbejdsbetinget."

Arbejdsskadestyrelsen anførte i skrivelse af 23/9 2008 til klagerens advokat:

"Vi afgav udtalelse i sagen den 8. februar 2008.

Vi har nu modtaget Deres brev af 7. august 2008 med bilag, hvor De anmoder om en revurdering af årsagssammenhæng/méngrad.

Vi har noteret os Deres bemærkninger samt vurderet de fremsendte oplysninger og bemærkningerne fra egen læge til vores udtalelse. Vi finder imidlertid ikke, at det ændrer vores vurdering af sagen.

Ved denne vurdering lægger vi fortsat vægt på, at der ikke ses at være fornøden dokumentation for en sammenhæng mellem ulykken og skadelidtes efterfølgende klager og tilstand.

Vi finder det således fortsat afgørende, at skadelidte ifølge journaloplysninger fra egen læge ved en konsultation den 18. marts 2005 angav symptomer i form af 'lidt stramning i nakken'.

Der er således tale om vage symptomer ca. 3 uger efter ulykken. Dertil kommer, at der ifølge erklæringen fra speciallæge J. ikke var smerter med det samme. Smerterne kom først den følgende dag.

Vedrørende de ømme fingre, som i egen læges journal og udtalelsen er betegnet som 'atrotiske', hvor den rette betegnelse er 'arthrotiske', bemærkes, at fingrenes tilstand på ingen måde er indgået i bedømmelsen af sagen. Der henvises i denne forbindelse til begrundelsen for méngraden i udtalelsen, som specielt omhandler skadelidtes nakkegener."

Selskabet anførte i skrivelse af 17/3 2009 til klagerens advokat:

"Jeg har modtaget Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 8. februar 2008 og de lægelige akter der danner grundlag for afgørelsen.

Arbejdsskadestyrelsen har vurderet, at ulykken den 28. februar 2005 ikke har medført et varigt men på 5% eller derover.

Sagen har herefter været drøftet med vores vejledende lægekonsulent, og vi skal i den forbindelse meddele, at vi er enige med Arbejdsskadestyrelsen i, at ménet som følge af ulykken den 28. februar 2005 er mindre end 5%. Vi mener endvidere ikke, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og de gener skadelidte har nu, idet der er manglende brosymptomer.

Ifølge forsikringsbetingelserne udbetales der ikke erstatning, når ménet er under 5%.

Vi har herefter afsluttet sagen."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 14/7 2009 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at det anmeldte ulykkestilfælde har medført et varigt mén på mindst 5%. Klagerens advokat har til støtte herfor anført:

"Min klient var den 28. februar 2005 fører af en bil, som blev påkørt bagfra af en lastbil. I det videre forløb anerkendte lastbilens forsikringsselskab årsagssammenhængen mellem påkørslen og min klients skader, hvilken anerkendelse helt uhørt efterfølgende blev trukket tilbage af forsikringsselskabet. Ligeledes efterfølgende valgte arbejdsskadestyrelsen at støtte tilbagekaldelsen, hvilket forløb Tryg nu hviler sig op ad i forhold til selskabets egen klient.

I lyset af påkørslens nærmere omstændigheder med en lastbil bagfra er ovennævnte årsagssammenhæng imidlertid åbenbar i en sådan grad, at Tryg i hvert fald bør anerkende en méngrad på mindst 5 pct."

Selskabet har ved skrivelse af 13/8 2009 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

> "Det skal anføres, at det er vores kunde, der har bevisbyrden for, at der er en méngrad på 5 % eller derover, herunder at der er årsagssammenhæng mellem kundens nuværende gener og ulykkestilfældet. En sådan bevisbyrde vil kunne løftes ved forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen, jf. forsikringsbetingelsernes stk. 27. I denne forbindelse bemærkes det dog, at Arbejdsskadestyrelsen i udtalelse af 8. februar 2008 i ansvarssagen vurderede méngraden til mindre end 5 %.
>
> På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse, hvoraf det fremgår, at de fastsætter méngraden til mindre end 5 %, og ikke finder årsagssammenhæng, kan en fornyet forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen ikke forventes at give et andet resultat.
>
> Vedrørende praksis henviser vi på ny til ankenævnskendelse nr. 64.571 og UfR1999.1565H.
>
> **Konklusion**
> På denne baggrund fastholdes vores tidligere afgørelse i sagen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**27. Uenighed om méngradens størrelse**
> Er du ikke enig i den af Tryg fastsatte méngrad, kan du forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen. Tryg kan også vælge at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.
>
> Den af parterne, der ønsker sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen, betaler de omkostninger, der er forbundet med forelæggelsen, herunder udgifter til yderligere lægeerklæringer.
>
> Ændrer Arbejdsskadestyrelsen den af Tryg fastsatte méngrad til fordel for dig, betales omkostningerne altid af Tryg."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, da Arbejdsskadestyrelsen har vurderet klagerens méngrad efter det anmeldte ulykkestilfælde som værende mindre end 5%, ligesom Arbejdsskadestyrelsen efter revurdering ikke har fundet anledning til at ændre sin vurdering.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson